ΕΤΟΣ Α ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 12)24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 27.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ ἐν Κύπρῳ Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἀξιότιμος κ. Boysset, ἀποστέλλων τῇ κυβερνήσει αὐτοῦ ἐκτενεστάτην καὶ λίαν λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἧς σύνοψιν δημοσιεύομεν κατωτέρω, περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐμπορίου ἀπὸ τοῦ 1878—1893, καταλήγει διὰ πικροτάτης εἰρωνείας κατὰ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, λέγων ὅτι «ἐκ πάντων τούτων καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν κατέστησε τὴν Κύπρον τὸν ἐπίγειον παράδεισον, ὃν προέβλεπον αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῆς, ἥτις ἐγένετο τῇ 4 Ἰουνίου τοῦ 1878 καὶ ἐκφέρει λίαν δικαίως τὴν μομφὴν ὅτι «ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς νήσου διατελοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν καὶ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν.»

Αἱ ὑπεράνω πάσης μεροληψίας καὶ ἐν ἱπποτικῇ εἰλικρινείᾳ ἐξενεχθεῖσαι ἐπικρίσεις τοῦ ἀξιοτίμου Προξένου ἐμφαίνουσι τρανῶς τὴν ἀξιοθρήνητον τῆς νήσου κατάστασιν, ἥτις εὐγλωττότερον δὲν ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ. Διὰ τούτου ἀποδεικνύεται ἔτι ἅπαξ ὅτι οὐχὶ παραλόγως ἐξαιτεῖται ὁ τλήμων κυπριακὸς λαὸς τὴν εἰλικρινῆ προστασίαν τῆς διοικήσεως καὶ τὴν θεραπείαν τῶν οὕτως ἐχόντων, ὅτι δ' ὀφείλει πλέον αὕτη ν' ἀλλάξῃ σύστημα πολιτικῆς, ἐὰν θέλῃ νὰ τηρήσῃ ἀξιοπρεπῆ στάσιν οὐχὶ μόνον ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ἔνθα εὐτυχῶς οὐχὶ σπανίως ἐγείρεται εὐγενὴς φωνὴ ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων λαῶν καὶ ἐκτυλίσσονται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ αἱ πράξεις τῶν ἐγωϊστικῶς καὶ ἐν γένει πλημμελῶς διοικούντων.

Ἀναμφισβήτητον ὑπάρχει ὅτι ἡ Κύπρος κακοδιοικεῖται, ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον οὐχὶ μόνον δὲν προστατεύονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ καταπολεμοῦνται ὑπ' αὐτῆς, μὴ ἀντιφιλοτιμουμένης τοὐλάχιστον νὰ φανῇ ἐφάμιλλος τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἥτις περὶ πολλοῦ ποιουμένη τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων της, φροντίζει ἑκάστοτε καὶ προστατευτικοὺς νόμους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας νὰ θεσπίζῃ καὶ τὴν γεωργίαν νὰ προάγῃ καὶ ἀναπτύσσῃ, συντηροῦσα πρότυπα γεωργικῶν σχολῶν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀλλὰ κύριον μέλημα τῶν αὐτοκλήτων κυρίων μας εἶνε τὸ ἀπηνῶς φορολογεῖν, καὶ ἀδιάφορον αὐτοῖς ἐὰν οἱ διοικούμενοι περιέρχωνται ἐξ ἀμελείας αὐτῶν, ὡς τὸ πολὺ, εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καὶ ἔνδειαν, καὶ ἂν τούτου ἕνεκα ἡ τοιαύτη διαγωγή των περιγράφεται διὰ τῶν ζοφερωτέρων χρωμάτων ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἀλλ' οἱ μὴ τηροῦντες τὰς ὑπὸ τοῦ δικαίου ἐπιβαλλομένας ἀπέναντι τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ὑποχρεώσεις [illegible] καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἶνε δὲν μένουσιν αἰωνίως ἀνεξελέγκτοι καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θᾶττον ἢ βράδιον θέλομεν κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν φιλανθρώπων καὶ θέλουσιν οὕτως ἀνατείλῃ καὶ δι' ἡμᾶς ἡμέραι εὐτυχεῖς καὶ ἀνθρωπινώτερος βίος.

(Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γάλλου Προξένου.)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ.

«Ἐξετάζων τις τὰς στατιστικὰς τοῦ 1889—1873 εὑρίσκει ὅτι τὸ ἐμπόριον τῆς Κύπρου αὐξάνει πάντοτε, ἀλλὰ κατὰ τρόπον βραδὺν καὶ ἀνώμαλον. Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τὸ σταθερὸν ποσὸν τῶν συναλλαγῶν ὑπῆρξεν ἐτησίως κατὰ μέσον ὅρον 600,000 λίραι στερλίναι μετὰ ἐλαχίστου ὅρου 482.728 λ. σ. κατὰ τὸ 1880, καὶ μεγίστου 776.544 λ. σ. τῷ 1891—92.

ΕΞΑΓΩΓΗ.

Καίτοι ἐγένοντο ὁδοὶ καὶ διάφοροι εὐκολίαι πρὸς μεταγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς νήσου οἱ χωρικοὶ δὲν ἐβελτίωσαν ποσῶς τὰ γεωργικὰ αὐτῶν ἐργαλεῖα καὶ ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ παραγωγὴ σήμερον εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν εἰς ἣν καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχει ἔλλειψις ὕδατος κατὰ τοὺς ἓξ μῆνας καθ' ὅσον οὐδὲν ἐγένετο πρὸς ἀποταμίευσιν τῶν ὑδάτων, ἅτινα ἐν καιρῷ χειμῶνος ῥέουσιν ἐκ τῶν βουνῶν καὶ ἀπόλλυνται εἰς τὸ πέλαγος. Ἐκ πάντων τούτων τῶν αἰτίων συμβαίνει ὥστε ἡ παραγωγὴ αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς μᾶλλον πλουσίοις νὰ εἶνε πολὺ ὑποδεεστέρα.

Ἡ Κύπρος ἀποστέλλει τὰ ἑξῆς προϊόντα εἰς τὰ κυριώτερα ἔθνη ἐν ἐμπορικῇ μετ' αὐτῆς συναλλαγῇ.

Εἰς Γαλλίαν: Χαρούπια, δημητριακὰ, βάμβακα καὶ λινόσπορον. Εἰς Τουρκίαν: Δημητριακὰ, οἴνους, οἰνοπνεύματα, τυρὸν, ζῶα καὶ βόμβυκας. Εἰς Αἴγυπτον: Ζῶα, χαρούπια, δημητριακοὺς καρποὺς, τυρὸν καὶ πορσελάνην. Εἰς Ἰταλίαν: Δημητριακοὺς καρποὺς, χαρούπια, οἶνον καὶ γῆν χρωματικήν. Εἰς Ἑλλάδα: Δημητριακοὺς καρποὺς καὶ βάμβακα. Εἰς Ἱσπανίαν: Δημητριακοὺς καὶ χαρούπια. Εἰς Αὐστρίαν: Βάμβακα, δερνίαν: Ὀπώρας.

Λεπτομερέστερον ἡ διανομὴ τῆς ἐξαγωγῆς ταύτης δύναται νὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν. Ἡ Αἴγυπτος εἰσάγει ἰδίως ζῷα ἐκ Κύπρου, ὡς ὄνους, ἡμιόνους κτλ. Ἡ Γαλλία καὶ Ἰταλία εἰσάγει ἐκ Κύπρου μέγα ποσὸν ἀνύσου. Αἱ καλαὶ γαῖαι τῆς νήσου παράγουσι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου 102 χιλιογρ. κατὰ 40 τετρ. μέτρα. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν χαρουπίων κατ' ἔτος αὐξάνει καὶ τῷ 1892 ἐξήγαγε χαρούπια ἐν συνόλῳ ἀξίας 130,625 λιρῶν στερλινῶν! Τὸ μέλι τῆς νήσου εἶνε ἄριστον καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου ἔχει οὐ σμικρὰν ἐξαγωγήν. Ἐπίσης ἐνεργεῖ ἡ Κύπρος μεγάλην καίτοι κυμαινομένην ἐξαγωγὴν σπόγγων. Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἐξαγωγῆς ταύτης ἐπὶ 12 ἔτη ἀνῆλθεν εἰς 854, 554 κατ' ἔτος. Τῷ 1891 ἐξετιμήθη τὸ ἐκ τῶν σπόγγων τῆς Κύπρου εἰσόδημα εἰς 1207 λίρας, τῷ δὲ 1893 τὸ αὐτὸ εἰσόδημα ἀνῆλθεν εἰς 2921 λίρας. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι, ἂν ἡ σπογγαλιεία τῆς νήσου διωργανοῦτο δεόντως θὰ ἀπέφερεν ἐτησίως εἰσόδημα 20,000 λιρῶν στερλινῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν ἐρίου αὕτη ἔμεινε στάσιμος ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ μεταξὺ ἐρίου ἀξίας 336 χιλιάδων λιρῶν καὶ 330,120, ἀλλ' ἡ ποιότης τοῦ κυπριακοῦ ἐρίου εἶνε ὑποδεεστέρα.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων ἡ Κύπρος ἐνεργεῖ ὄχι εὐκαταφρόνητον ἐξαγωγὴν ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου.*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ποικίλλει ἀπὸ ἐμπορεύματα ἀξίας 232,807 μέχρι 356,375, δ ἐστὶ κατὰ μέσον ὅρον 313, 315. Ἡ Ἀγγλία ἔρχεται πρώτη εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦτο ἐμπόριον. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Τουρκία, ἡ Αὐστρία, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Γαλλία.

Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα τὰ εἰσαγόμενα ἐν Κύπρῳ εἶνε: Ὑφάσματα διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων εἰσαγόμενα κυρίως ἐκ Μαγχεστρίας. Πίλοι ἐξ Ἀγγλίας ἐν γένει. Ὑαλικὰ ἐπίσης ἐξ Ἀγγλίας ὡς καὶ ἐκ Γαλλί[illegible] σίγγια, οἶνοι, οἰνοπνεύματα, ζύθος, ὄρυζα, ζάκχαρις καὶ καφφὲς εἰσαγόμενα ἐκ Γαλλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Αὐστρίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου, Ἑλλάδος κτλ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ηὐδόκησε νὰ διατάξῃ τὴν πρὸς γενικὴν πληροφορίαν δημοσίευσιν τῶν ἀκολούθων Νομοσχεδίων, ἅτινα πρόκειται νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

«Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατοχῆς Πυροβόλων ἔν τισι περιπτώσεσι καὶ ἐν Ἐπικεκηρυγμέναις Περιοχαῖς.»

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Περὶ Τροποποιήσεως τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας Νόμου τοῦ 1885.»

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων Νόμου τοῦ 1886.»

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἀγρίων Πτηνῶν ἐν ἰσχύϊ διατελούντων Νόμων.»

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν Καλλιέργειαν,

---

* Δυστυχῶς τὸ τοιοῦτο δὲν ἔχεται ἀκριβείας· τοὐναντίον ἡ Κύπρος ἐνεργεῖ μεγάλην εἰσαγωγὴν ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου καὶ εἶνε λίαν λυπηρὸν ὅτι ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ δὲν ἐξαρκεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

τὴν Καταγραφὴν, τὴν Ἐκτίμησιν, τὴν Πώλησιν, τὴν Ἀποθήκευσιν, τὴν Κατεργασίαν καὶ τὴν Ἐξαγωγὴν τοῦ Καπνοῦ.»

(Προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρ. Α. Λιασίδη).

«Περὶ Ὑποχρεωτικῆς Φυτείας καὶ Καλλιεργείας Δένδρων ἐν Ἰδιωτικαῖς Γαίαις.»

(Προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρ. Α. Λιασίδη).

«Περὶ ἐπεξηγήσεως καὶ διασαφήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 7 Σεφὲρ 1278 Νόμου Περὶ εἰσπράξεως Φόρου 10 0)0 (Ρέσμι Μερὶ) ἀπὸ τοὺς κατασκευάζοντας οἰνοπνεύματα ἀντὶ τῶν καταργηθέντων ἡνωμένων φόρων (Ρουσούμι Μουδζτεμιὰ) τῶν 20 0)0».

(Προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρ. Α. Λιασίδη),

«Περὶ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἐξακολουθήσεως τοῦ Νόμου Περὶ λήψεως προσωρινῆς προνοίας πρὸς προστασίαν τῶν ἐπί τινων κτημάτων ἐν Κύπρῳ Ἀξιώσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὰ πρὸς διαφιλονείκησιν τῆς ὀρθότητος ὁμολογιῶν δικαιώματα.»

ΕΞ ΙΝΔΙΩΝ

(ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

Ἐν ΒΟΜΒΑΗ, τῇ 19)5 Φεβρουαρίου 1894.

Τῇ συντάξει τοῦ «Νέου Ἔθνους.»

Ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἰνδίαις Ἕλληνας ἡ ἄφιξις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου κ. Διονυσίου Λάτα. Ἡ Α. Σ. μετέβη, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου, ὅπως συμμετάσχη τῶν ἐργασιῶν τοῦ αὐτόθι συγκροτηθέντος θρησκευτικοῦ συνεδρίου, νῦν δ' ἐπιστρέφει εἰς Ἑλλάδα διὰ τῆς ἀνατολικῆς ὁδοῦ, διὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ δηλαδὴ Ὠκεανοῦ, Ἰαπωνίας, Ἰνδιῶν καὶ Αἰγύπτου.

Διερχόμενος τῶν Ἰνδιῶν ἐπεσκέφθη τὴν πρωτεύουσαν Καλκούταν, ἔνθα ἔλαβεν ἰδιαιτέραν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀντιβασιλέως λόρδου Ἔλγιν καὶ ἐξεφώνησε μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ διδακτικώτατον λόγον. Ἐκ τούτου λαμβάνον ἀφορμὴν ἔγκριτον ἀγγλικὸν φύλλον (The Pioneer) γράφει τὰ ἑξῆς: «Τὴν Κυριακὴν ἀφίκετο εἰς Καλκούταν διακεκριμένος Ἱεράρχης τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λάτας, εἰς τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων καὶ εὐγλώττων Ἑλλήνων κληρικῶν. Ἡ Α. Σ. διδάσκει μετὰ τῆς αὐτῆς εὐφραδείας καὶ ὀρθότητος εἰς Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν Ἰταλικὴν καὶ Γερμανικὴν, ἐνῷ αἱ διδαχαί του εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν φημίζονται ὡς ἀριστουργήματα εὐγλωττίας καὶ νέων ἰδεῶν· τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἔχει πολλάκις δώσῃ αἰτίαν εἰς ζωηρὰς λογομαχίας μεταξὺ Αὐτοῦ καὶ τῆς συνόδου. Ἡ Α. Σ. ἐξεπλάγη ἰδὼν ἐν Τοκίῳ καὶ ἄλλαις Ἰαπωνικαῖς πόλεσιν τόσον πολλὰς κοινότητας πρεσβευούσας τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Τοκίῳ εὗρεν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ πλείους τῶν εἴκοσι χιλιάδων ὁμοθρήσκων, πολλῶν ὄντων Ἰαπώνων προσηλύτων καὶ ἄλλων Ρώσσων μετοίκων, τηρούντων τὰ δόγματα καὶ τοὺς τύπους τῆς οἴκαδε Ἐκκλησίας. Κατ' αἴτησιν δὲ τοῦ Ἐπισκόπου Νικολάου, προεξάρχοντος τῆς κοινότητος ταύτης ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησε λόγον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μεταφρασθέντα ἀμέσως καὶ τυπωθέντα εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου.»

Ἐκ Καλκούτας ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν καὶ ἀφίκετο εἰς Βομβάην προχθὲς πέμπτην 17)1 Φεβρουαρίου. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ δὲ σταθμῷ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ κατέλυσεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Ζεροῦ, διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματος τῶν κ. Ἀδελφῶν Ράλλη. Η. Α. Σ. ἐπεσκέφθη τὰ ἐνταῦθα Ἑλληνικὰ καταστήματα καὶ ἐξέδραμε μέχρι τῆς γραφικωτάτης νήσου Ἐλεφάντας, κειμένης ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Βομβάης. Ἔσχε δὲ καὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ βαπτίσῃ τὸ τέκνον τοῦ κ. Α. Χαρισσιάδου, διευθυντοῦ τῶν ἐν Ἰνδίαις καταστημάτων τοῦ κ. Δ. Μακροπούλου, διότι δυστυχῶς οὔτε ἐκκλησίαν, οὔτε ἱερέα ἔχομεν· ποίμνιον ἄνευ ποιμένος. Αὔριον ἀναχωρεῖ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Sutleg τῆς ἑταιρείας P. and Oriental.

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἴδησιν τοῦ πρακτορείου Reuter ἐξ Ἄδεν, τὸ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον Ρώμη τῆς ἑταιρείας Peninsular and Oriental, χωρητικότητος 6,500 τόννων καθυστερεῖ ἀπὸ δύο ἡμερῶν καὶ φόβος ὑπάρχει μήπως ἐχάθη ἢ ἐξώκειλε. Διὸ ἐστάλησαν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ 2 πολεμικὰ πλοῖα τὰ Pigeon καὶ Elphistone καὶ ἓν τῆς αὐτῆς ἑταιρείας, ὁ Γάγγης.

Δύο Κινεζικὰ ἀτμόπλοια διαπλέοντα ἀντιθέτως τὸν πορθμὸν τῆς Μαλάκας συνεκρούσθησαν καὶ κατεβυθίσθησαν αὐτοστιγμεί.

Ι. Λ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὸ ἐν Κύπρῳ Ἰταλικὸν Προξενεῖον κατηργήθη. Ὁ κόμης Mazza ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Κάϊρον ἔνθα μετέθη. Ἐνταῦθα συνιστᾶται Προξενικὸν Πρακτορεῖον· πληροφορούμεθα δὲ ὅτι πράκτωρ διορίζεται ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν Cav. E. Palma, γραμματεὺς τοῦ Προξενείου.

—§—

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Πάφου Dr Grigsby ἐπιστρέφει εἰς Κύπρον προσεχῶς.

—§—

Διὰ διατάγματος τῆς Α. Μ. τῆς Ἀνάσσης, φέροντος ἡμερομηνίαν 23 Νοεμβρίου 1893, τὸ ἐν Κύπρῳ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ἤθελεν ὁρίσῃ ὅπως τὸ διάταγμα τοῦτο λάβῃ ἰσχὺν, δύναται νὰ ἐνασκῇ πᾶσαν τὴν εἰς Ἀποικιακὸν Ναυτοδικεῖον παρεχομένην δικαιοδοσίαν, συνωδὰ τῷ 12ῳ ἄρθρῳ τῆς Περὶ Ἀποικιακῶν Ναυτοδικείων Πράξεως τοῦ 1890.

—§—

Ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον διέκοψεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης τὰς ἐργασίας του ἐπί τινας ἡμέρας.

—§—

Γραμματεὺς τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου διωρίσθη, ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ε. Τόμας, ὁ κ. Κ. Σπένσερ, γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ.

—§—

Διῆλθε τῆς πόλεώς μας, μεταβαίνων εἰς Λεμησσὸν ὁ ἀξιότιμος κ. Α. Κ. Παλαιολόγος, βουλευτής.

—§—

Τὸ ἐν Λεμησσῷ εὔελπι σωματεῖον «Κέντρον τῶν Φιλελευθέρων» ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Σωκρ. Ι. Ἀραούζου, Νικ. Κλ. Λανίτου καὶ Ζήνωνος Ἠλιάδου.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἡ πόλις μας ἐξένισεν ὅλους τοὺς Μουκτάριδες τῆς Ἐπαρχίας, ἐλθόντας, ὅπως ὁρκισθῶσιν [illegible] ὅτι θὰ ὑπηρετήσωσι πιστῶς καὶ τιμίως.

—§—

Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Morton ὡς Κεντρικοῦ Ταμίου θεωρεῖται βέβαιος καὶ εἶνε πράγματι ἐπιτυχής.

Ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς κόσμος μετὰ πολλῆς λύπης θὰ ἴδῃ ἀποχωροῦντα ὑπάλληλον τοσοῦτον δραστήριον καὶ ἱκανὸν, μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας πάντοτε ἐργασθέντα καὶ παρασχόντα πᾶσαν βοήθειαν.

Ἄγνωστος ἔτι ὁ ἐν Λάρνακι διάδοχος τοῦ κ. Morton.

—§—

Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν διὰ ποίους λόγους δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐνταῦθα Ταχυδρομεῖον ἰδιαίτερον γραμματοκιβώτιον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Προξεῖον, ἀφοῦ ὑπάρχουν τοιαῦτα διὰ τὰ ἄλλα προξενεῖα, διὰ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλ. ἑταιρειῶν, τὰ Clubs καὶ ἄ.

—§—

Ὁ καλὸς παρ' ἡμῖν νέος κ. Παντολέων Κωνσταντινίδης ἐμνηστεύσατο τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν τὴν κυρίαν Ἑλένην Χ' Γεωργίου.

Εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι τὴν στέψιν ταχεῖαν καὶ πανόλβιον.

—§—

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸ Royal Prince τῆς ἑταιρείας Prince Line ὅπερ φορτῶσαν καὶ ἐκφορτῶσαν διαφόρους πραγματείας ἀπῆρε τὴν κυριακὴν εἰς Ἀγγλίαν διὰ Λεμησσοῦ.

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν περιμένεται τὸ African Prince.

—§—

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Dunkeld» καταπλεῦσαν ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Συρίαν.

—§—

Ἡ ἐλλογιμωτάτη κυρία Αἰκατερίνη Κοντίδου, ἡ τόσον ζωηρὰς ἀναμνήσεις καὶ ἀνεξαλείπτους ἐντυπώσεις καταλιποῦσα ἐνταῦθα, παρῃτήθη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσεώς της. Συλλυπούμεθα ὁλοψύχως ταῖς τρυφεραῖς μαθητρίαις ταῖς τόσον ἐνωρὶς στερηθείσαις «μητρικῶν φροντίδων καὶ περιθάλψεων παιδαγωγοῦ εὐδοκιμώτατα διακριθείσης ἐν τῷ δυσχερεῖ ἔργῳ τῆς ἑλληνοπρεποῦς καὶ χριστιανικῆς μορφώσεως τῶν ὁμογενῶν κορασίδων, κεκτημένης πεῖραν διοικητικὴν ἀναμφισβήτητον, καὶ παίδευσιν ἀρτιωτάτην.» Ἂς ἐλπίσωμεν δ' ὅτι διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς κυρίας Κοντίδου, τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς Παλλάδος δὲν «θὰ κινδυνεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντιν' ἀνακόψῃ τὴν διαπλαστικὴν του δρᾶσιν.»

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἐπειπόντες ταῦτα προοιμιαζόμενοι οὕτως εἰπεῖν, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖα νὰ προτάξωμεν τὰ εἰρημένα σχετικῶς τῇ περὶ παιδικῆς ἡλικίας καὶ τῶν λοιπῶν ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου μικρὰ πραγματείᾳ ἡμῶν. Ἔλθωμεν δ' ἤδη ἐπὶ τὸ προκείμενον κατιδόντες ὅτι ὀφείλομεν πάντες νὰ τηρήσωμεν ἐν ἡμῖν ἀμείωτον τῆς θειοτάτης εἰκόνος τὴν ἀγαθότητα καὶ ἐξ ἑτέρων εἰδότες ὅτι τῇ ἀσκήσει καὶ ἀνατροφῇ προβαίνει ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων τῆς δόξης, καὶ στεφανοῦται ἐν τέλει καθ' ἅπαντα τὸν βίον διὰ τοῦ μεγαλείου τῆς ἀνθρωποσωτείρας ἀρετῆς.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Καὶ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ καὶ ἀγαθῇ αὐτοῦ ἰδιότητι σχηματίζεται, ἀναπλάττεται οὕτως εἰπεῖν, καὶ κινεῖται ἐν τῇ τῆς γυναικὸς μήτρᾳ. Κατὰ τὴν ἐμβρυακὴν ταύτην κατάστασιν κατ' οὐδὲν φαίνεται ἐστερημένος ὡς πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ἰδιότητας. Κέκτηται τοῦ σώματος ἅπαντα τὰ μέλη ὡς ὁ τριακοντούτης, ἀλλὰ ταῦτα πάντα μὴ διαπεπλασμένα, μὴ ἀνεπτυγμένα, καὶ εἶνε ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐμβρυακῇ αὐτοῦ καταστάσει ὡς ὁ σπόρος ἢ ὁ κόκκος ἐκεῖνος ὁ μόλις ἀνοίγων ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῦ ἐδάφους. Ἐκεῖ τὸ ἔμβρυον οὕτω κυοφορούμενον ἐπὶ ἐννέα μῆνας, ἐξέρχεται

εἰς τὴν βρεφικὴν καὶ νηπιακὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. Καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου ἡ μήτηρ περιστα-μένη προστάτις καὶ βοηθὸς αὐτοῦ, σπουδαίαν κατέχει θέσιν ἀπέναντι τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου διατηροῦ-σα τὴν ζωὴν τοῦ βρέφους, δι' ἀνθρω-πίνης ἀνατροφῆς, ἣν ὡς μήτηρ ὀφεί-λει νὰ θηρεύσῃ ἵνα μὴ μεταβάλῃ καὶ ἀπολέσῃ τὴν ἀγαθότητα τῆς ἑαυτοῦ φύσεως. Ἐνταῦθα καταδείκνυται ἡ ἀ-νάγκη τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ μὴ συνοι-κεῖν ταῖς τυχούσαις γυναιξὶ κατὰ τὸν Χαιρωνέα φιλόσοφον. Διότι, ἐπιτυγ-χόντος τινὸς μητρὸς ἢ συζύγου ἀγαθῆς, καὶ ἀνατροφῆς τοῦ βρέφους αὐτοῦ ἀ-γαθῆς καὶ ἐναρέτου θέλει ἐπιτύχει. Ἐὰν ὅμως τοὐναντίον, αἱ βάσεις αὗτῆς τῆς ἀνατροφῆς δὲν εἶνε ὀρθαὶ καὶ ἑπο-μένως σεσαθρωμέναι, καὶ τὸ οἰκοδόμη-μα τῆς ἀνθρωπίνου ἀνατροφῆς ἔσται σεσαθρωμένον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς τὸ δεχθῆναι καὶ διαπλάσαι ὡς ἔδει τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐὰν πρὸς καιρὸν τη-ρηθῇ τοῦτο, κατὰ τὸν αὐτὸν φιλόσο-φον «ἀνεξάλειπτα παρακολουθεῖ τὰ τῆς δυσγενείας ὀνείδη παρὰ πάντα τὸν βίον.» Διὰ τοῦτο ἀνάγκη ἐντεῦθεν κα-τὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν ἡ μήτηρ νὰ προσέξῃ ἱκανῶς, ἵνα ὅσον τὸ δυνατὸν βέλτιον τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἀνθρωπίνου οἰκοδομήματος. Διότι καὶ κατὰ τὸν μαινόμενον Ἡρα-κλέα τοῦ Εὐριπίδου, διεκτραγῳδοῦντα τὴν τοιαύτην κατάστασιν αὐτοῦ:

«Πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην
«ὅστις κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πα-
«τέρα προστρόπαιος ἔν, ἔγημε τὴν
«τεκοῦσαν Ἀλημήνην ἐμέ» προσε-πιμαρτυρεῖται ὅτι εἶνε ἀναμφισβήτη-τον ὅτι ὀφείλομεν πάντες νὰ προσέχω-μεν ἵνα καταβάλλωνται θεμέλιοι ἀ-σφαλεῖς τῆς γενεᾶς καὶ ἑπομένως τῆς ἀνατροφῆς ἵνα εὐδαιμονήσωμεν. Ἄλ-λως (κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητήν.)

«Ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γέ-«νους ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς «ἐκγόνους» θέλομεν δυστυχεῖ καὶ θέλομεν ἵστασθαι ὡς ἐκεῖνος διεκτρα-γῳδοῦντες τὰ δεινὰ ἡμῶν καθ' ἅπαν-τα τὸν βίον. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀνθρώ-πινον, οὔτε ἡ βρεφικὴ ἡλικία νὰ πα-ρέρχηται ὀλιγώρως καὶ ὅπως ἂν τύχῃ. Διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ἵνα εἴπω οὕ-τω, τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ «ἀρχῆς κακῆς, κάκιστον ἔσται καὶ τὸ τέλος.»

Ἐκ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ὁ ἄνθρω-πος μεταβαίνων εἰς τὴν παιδικήν, μέ-χρι τοῦ 14ου περίπου ἔτους ἐκεῖ κυ-μαίνεται ἀναπτυσσόμενος παιδικῶς, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην κέκτηται τὸ σῶμα μᾶλλον εὐμάλακτον καὶ εὔπλαστον καὶ τότε δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὁ παῖς λίαν εὐχερῶς καὶ ἀσινῶς μάλιστα πρὸς με-γάλην ὠφέλειαν οὐ μόνον αὐτοῦ τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς, ἵνα αὕτη τηρήσῃ τὴν ἀγαθότητα τῆς φύ-σεως καὶ οἰκῇ εἰς σῶμα καλόν. Διότι ψυχὴ ἀγαθὴ καὶ ἀγαθοῦ δεῖται σώμα-τος. Καὶ, ἐὰν τὸ σῶμα εὐεκτῇ, εὐεκτεῖ καὶ ἡ ψυχή. Τοῦτο ἀμέσως διακρίνεται, ἐὰν ἴδῃ τις νοσοῦντα, γενναῖον μὲν τὸ πρὶν τὴν ψυχήν, ἤδη δ' ἄτολμον καὶ δειλότατον, τοῦ μέσου ἢ τοῦ ὀργάνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάσχοντος. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην «φύσει ὁ παῖς οὐκ ἐᾷ ἑαυτὸν ἡσυχάζειν» κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην καὶ εἰς τὴν σωματικὴν ἄσκησιν διὰ τοῦτο φύσει ἐστὶν ἐπιρ-ρεπὴς διὰ τῶν παιγνίων, ἀντικαθι-στώντων πολλάκις τὰ κανονικὰ γυ-μνάσια, ἅτινα γίνονται «ἐπὶ σκοπῷ εὐεξίας καὶ ἐμμελοῦς τοῦ σώματος παγιώσεως» (Ἀριστοτ. πολιτ. 3.) Καὶ τοῦτο, διότι ὁ παῖς παιγνιωδῶς βλέπει τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ παι-γνίων διατρέχει τὸ παιδικὸν αὐτοῦ στάδιον, ὅπερ μυστηριώδης ἐστὶν οἰ-κονομία τῆς φύσεως ὥστε τείνειν αὐ-τὸν κατὰ τὴν ἄσκησιν διὰ τῶν παιγ-νίων, τῆς σωματικῆς γυμνάσεως καὶ ἀσκήσεως τότε μᾶλλον εὐχεροῦς καὶ μᾶλλον λυσιτελοῦς οὔσης. Διὰ ταῦ-τα καὶ ὁ Πλάτων ἐν νόμ. 716 τὰ παιγνίδια συνιστᾷ τοῖς παισὶν ἄσκησιν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον, καὶ πα-ρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἅπασι μέρος σπουδαῖ-ον τῆς ἀνατροφῆς, ἐκτὸς τῆς μουσι-κῆς καὶ τῶν λοιπῶν, κατεῖχε καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ διὰ ταύτης «καὶ κα-λοῦ γήρως θεμέλιον ἐν παισὶν ἡ τῶν σωμάτων εὐεξία» φαίνεται κατὰ τὸν Χαιρωνέα. Παραλείποντος τοῦ παιδὸς τὴν σωματικὴν ἄσκησιν θέλετε μετ' οὐ πολὺ διδεῖ αὐτὸν ἐξησθενημένον ἐκ τῆς πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν παιδείαν ἰδίᾳ ἐπιμελείας καὶ ἀρρωσιώ-σεως αὐτοῦ. Ἡ ἄσκησις τοῦ σώματος ἐμποιεῖ τὴν ῥώμην καὶ τὴν εὐρυθμίαν τῶν σωμάτων κατὰ τὸν εἰρημένον φι-λόσοφον, καὶ ψυχὴ ἀγαθὴ δὲν δύνα-ται νὰ εὑρίσκηται, ὡς εἴπομεν, ἢ ἐν σώματι ἀγαθῷ, σώῳ καὶ ὑγιεῖ. Τοῦ δὲ σώματος τοῦ παιδὸς κατὰ τὴν παιδι-κὴν ταύτην ἡλικίαν δυναμένου νὰ λά-βῃ εἵας δήποτε ἀσκήσεις καὶ διαστά-σεις καὶ εὐχερέστερον νὰ ὑποβληθῇ εἰς πᾶσαν ἀπομίμησιν διὰ τὸ εὐμάλακτον καὶ τὴν εὐκινησίαν αὐτοῦ, ὀφείλομεν οἱ γονεῖς νὰ μὴ παρορῶμεν τὰ εἰρημέ-να παραγγέλματα καὶ νὰ μὴ ὀλιγω-ρῶμεν ὥστε ἀνωφελῶς νὰ παρέρχηται ὁ χρόνος.

Ταῦτα πάντα εἰσὶ βοηθητικὰ ἢ προ-παρασκευαστικὰ τῇ τοῦ παιδὸς ψυχῇ, ἥτις δέον τὸ κυριώτατον νὰ θεωρῆται τῶν γονέων μέλημα καὶ περιαὐτῆς ἐ-σαεὶ νὰ μεριμνῶσι, τῆς ψυχῆς οὔσης ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ὡς αἰωνίας καὶ μετεχούσης τῆς θειότη τος τοῦ Πλάστου. Κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν δὲ τοῦ φαντασικοῦ τῆς ψυ-χῆς λίαν ὄντος ἀνεπτυγμένου, μείζων ἀνάγκη ἐμφανίζεται αὐθις ἵνα ὁ παῖς τάττηται ὑπὸ παιδαγωγοὺς ἢ διδα-σκάλους ἀνεγνωρισμένης πείρας καὶ ἱκανότητος, πρὸς δὲ καὶ μεγάλης ἠθι-κότητος, ἵνα οὗτοι ἀπαντῶσιν εἰς τὴν εὔπλαστον φαντασίαν τοῦ παιδὸς τὰ ἐνάρετα μόνον παραγγέλματα καὶ τὰ παραδείγματα, τὰ ὠφελοῦντα αὐτὴν τὴν ψυχὴν οὐχὶ δὲ τὰ τρομερὰ καὶ ψευ-δῆ ἀνύπαρκτα διηγήματα ἐκεῖνα, δι' ὧν ταράττεται ἡ φαντασία ἀνωφε-λῶς, ἐξοχέλλουσα οὕτω εἰς ἀνυπάρ-κτους παραστάσεις, εἰς μυθολογίας ἐπιζημίους, εἰς προλήψεις καὶ δεισι-δαιμονίας, περικλειούσας ἐσαεὶ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδὸς καὶ κατὰ τὰς ὑστά-τας στιγμὰς τοῦ γήραντος πολλάκις εἰς δεσμὰ τυραννικά, οἱονεὶ τῶν ἐρυ-νύων ἐκείνων, τῶν Ἁρπυιῶν κτλ. «Διδασκάλους ζητητέον τοῖς τέκνοις, «οἳ καὶ τοῖς βίοις εἰσὶν ἀδιάβλητοι «καὶ τοῖς τρόποις ἀνεπίληπτοι καὶ «ταῖς ἐμπειρίαις ἄριστοι» (Πλουτ.)

Δὲν ἀρμόζει ἐπαναλαμβάνω ποσῶς ἵνα παρίδωμεν τὸν παῖδα κατὰ τὴν ἡ-λικίαν του ταύτην. Διότι οὐ μόνον ἡ φαντασία ἀλλὰ καὶ ἡ μνήμη τότε ἐ-στὶν ἰσχυρὰ καὶ δι' αὐτῆς πιθανὸν ν' ἀποθηκεύσῃ τὰ χείριστα εἰς τὸ ταμεῖ-ον τῶν γνώσεων αὐτοῦ. Ἐν γένει ὀφεί-λομεν τὰ βέλτιστα τὰ κράτιστα τὰ ἐ-νάρετα κ. λ. ἵνα λέγωμεν αὐτῷ, ἵνα τὸν διδάσκωμεν, ἵνα τὸν ἀνατρέφω-μεν. Παριδόντων ὅμως ὑμῶν, δὲν ἤθε-λεν εἶναι πολὺ ἄδικον, ἀναβάντες εἰς ὑψηλότατόν τι τῆς πόλεως ν' ἀνα-κράξωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ περιέρ-γου ἐκείνου μαθητοῦ τοῦ κυνικοῦ Διο-γένους τοῦ Θηβαίου κυνικοῦ φιλοσόφου Κράτητος. «Ὦ ἄνθρωποι! ποῦ πη-«γαίνετε; σεῖς οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἀ-«πόκτησιν τῶν χρημάτων φροντίζετε «διὰ δὲ τοὺς υἱούς σας, πρὸς οὓς θ' ἀ-«φήσητε αὐτά, ὀλίγον σᾶς μέλει;»

(ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΤΑΛΙΑ.

Μετὰ τὴν γαλλικὴν βουλήν, ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς ἰταλικῆς. Τὴν 9 Μαρτίου περὶ ὥραν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν, ὅτε λή-γουσι συνήθως αἱ συνεδριάσεις καὶ ἐ-ξέρχονται οἱ βουλευταί, ἐξερράγη ἐ-νώπιον τοῦ βουλευτηρίου μετὰ φοβεροῦ πατάγου μέγας μύδρος. Εὐτυχῶς ἔνε-κεν ἀδιαθεσίας τοῦ Κρίσπη ἡ συνεδρί-ασις εἶχε διαλυθῇ πρότερον. Οὐχ' ἧτ-τον ἔπεσαν καὶ πάλιν ἀθῶα θύματα, ἐκ τῶν τυχαίων διαβατῶν. Δύο ἐξ αὐτῶν, εἷς λοχίας καὶ εἷς ἀστός, ἐ-πληγώθησαν βαρέως, τρεῖς δὲ ἄλλοι ἐλαφρότερον. Ὁμοῦ δὲ ὥρυξε βαθυνλάκ-κον, συνέτριψε δὲ πάσας τὰς ὑάλους τοῦ βουλευτηρίου. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκστε-ρεοῦ μαρμάρου τεῖχοι ἐβλάβησαν. Οἱ ἵπποι τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ σταθμευου-σῶν ἁμαξῶν ἀρνήσαντο, τὸ δὲ πλῆθος, καταληφθὲν ὑπὸ πανικοῦ, ἤρξατο φεύ-γον μετὰ κραυγῶν. Ὁ ἔνοχος δὲν συνε-λήφθη ἔτι· ἀλλ' εἷς ἀστυφύλαξ λέ-γει ὅτι εἶδεν ἐργάτην φέροντα δοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τὸ μωρὸν συνάμα καὶ ἄγριον ἀνοστούρ-γημα διήγειρε σοβαροτάτην ἀγανά-κτησιν.

ΡΩΣΣΙΑ.

Κατὰ τὰ «Νέα» τῆς Πετρουπόλε-ως, ὁ Νελίδωφ, πρὶν ἢ ἀναχωρήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, συνδιελέχθη πρὸς τὸν Μέγαν Βεζίρην περὶ τῶν σερ-βικῶν πραγμάτων, συνεφωνήθη δ' ὅτι, ἐὰν τυχὸν ἐνσκήψωσιν ἐν Σερβίᾳ περι-πλοκαί, τὰ τουρκικὰ στρατεύματα θ' ἀρκεσθῶσιν ἀποκρούοντα ὑπερβάσεις καὶ δὲν θὰ ὑπερβῶσι τὰ σύνορα. Ὁ Βεζίρης ἐδήλωσεν ὅτι τὴν Τουρκίαν ὀ-λίγον ἐνδιαφέρει ἐὰν τῆς Σερβίας ἄρ-χουσιν οἱ Ὀβρένοβιτς ἢ οἱ Καραγεώρ-γεβιτς, ἢ οἱ Ρῶσσοι ἢ οἱ Αὐστριακοί. Μόνον αὐτῆς συμφέρον εἶνε νὰ μὴ με-ταδοθῶσι καὶ ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους αἱ ἐνδεχόμεναι ἐν Σερβίᾳ ταραχαί.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐν Σοφίᾳ γραφείου τοῦ τύπου ἀρυόμενα τὰς ἐμπνεύσεις εὐρω-παϊκὰ φύλλα ἐξακολουθοῦσι τὰς κα-ταγγελίας καὶ τὰς ἀπειλὰς κατὰ τῆς Πύλης ἕνεκεν τοῦ διωγμοῦ, ὃν ὑφίστα-ται ἐκεῖθεν τὸ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρι-κὸν στοιχεῖον. Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταπο-κριτὴς τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίας» ἐκ-φράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι «ὁ Σουλτάνος ἔσται ἀρκούντως συνετός, ὅπως μὴ προκαλέσῃ ἔριδα πρὸς τὴν Βουλγαρίαν χάριν τῶν Ἑλλήνων, ὧν αἱ πρὸς τοὺς Τούρκους συμπάθειαι δὲν εἶνε μείζονες, ἢ αἱ τῶν Βουλγάρων».

ΑΛΒΑΝΙΑ

Σφαγαί.

Ἐν Πρισρένι τῆς Ἀλβανίας αἱματη-ραὶ σκηναὶ διεδραματίσθησαν. Ὁ Ρούσκ ἀγᾶς, ἐχθρὸς τοῦ Σακὴρ ἀγᾶ, συνήθροισεν ἱκανοὺς ὀπαδούς του, καὶ, καθ' ἣν ὥραν ὁ Σακὴρ ἀγᾶς ἠκολούθει τὴν κηδείαν τῆς ἀποθανούσης θυγα-τρὸς του, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀποτε-λούντων τὴν νεκρικὴν συνοδείαν, μεθ' ὧν δεινὴ συμπλοκὴ συνήφθη, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν τέσσαρες καὶ ἐτραυματί-σθησαν δύο τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ρούσκ ἀ-γᾶ, ὅστις πρὸς ἐκδίκησιν πολλοὺς ὀπα-δοὺς του συναθροίσας νέαν συμπλοκὴν προυκάλεσε, καθ' ἣν πολλοὶ τῶν ὀπα-δῶν τοῦ Σακὴρ ἐσφάγησαν.

ΤΟ ΚΑΙΡΟΝ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟΝ.

Ὁ γάλλος κ. Πρὸμπτ, διευθυντὴς τῶν Αἰγυπτιακῶν σιδηροδρόμων προέ-τεινεν εἰς τὴν κυβέρνησιν σχέδιον, κα-ταρτισθὲν κατόπιν πολλῆς καὶ σοβαρᾶς ἀσχολίας. Ὁ κ. Πρὸμπτ προνοεῖται νὰ καταστήσῃ τὸ Κάϊρον παράλιον, οὕ-τως εἰπεῖν, τέμνων διώρυγα ἀπὸ Κα-ΐρου μέχρι θαλάσσης. Ἡ διῶρυξ αὕτη διερχομένη δι' Ἰσμαηλίας θ' ἀπαι-τήσῃ δαπάνην πολλῶν ἑκατομμυρίων. Κα-τὰ τὴν γνώμην ὅμως τῶν εἰδημόνων, τοιοῦτον ἔργον ἐπιτελούμενον θα ἠδύ-ναντο καταπληκτικῶς τὴν συγκοινωνί-αν καὶ θὰ προῆγεν ἐπαισθητῶς τὴν αἰγυπτιακὴν πρωτεύουσαν.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τὸ βαρυτιμότατον βιβλίον τοῦ κόσμου εἶνε ἑβραϊκὴ τις βίβλος εὑρισκομένη ἐν τῷ Βατικανῷ. Ὅτε ὁ πάπας Ἰούλιος ἐν ἔτει 1,512 εὑρίσκετο εἰς μεγάλην χρηματικὴν ἀμηχανίαν, προέτειναν αὐτῷ οἱ πλουσιώτατοι Ἑβραῖοι τῆς Βενετίας νὰ ταῖς πωλήσῃ τὴν βίβλον, λέγοντες ὅτι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ πληρώσωσι δι' αὐτὴν τοσοῦτον καθαρὸν χρυσόν, ὅσον ἦτο τὸ βάρος αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ ἑβραϊκὴ αὕτη βίβλος εἶνε τόσον βαρεῖα, ὥστε δύο ἄνδρες μόλις δύνανται νὰ τὴν βαστάσωσι, διότι ζυγίζει οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 325 λιτρῶν. Οἱ Ἑβραῖοι λοιπὸν θὰ ἐπλήρωνον ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον φράγκων. Ἀλλ' ὁ πάπας Ἰούλιος μεθ' ὅλην τὴν χρηματικὴν του ἀπορίαν ἀπέκρουσε τὴν προσφοράν.

*

Ἡ διὰ τῆς ραπτομηχανῆς ἐργασία εἶνε βλαβερωτάτη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος καὶ προξενεῖ πολὺ περισσοτέρας καὶ δεινοτέρας νόσους ἢ ἡ συνήθης διὰ τῆς βελόνης ἐργασία. Περὶ πάντων προσβάλλονται αἱ διὰ τῆς ραπτομηχανῆς ἐργαζόμεναι γυναῖκες ὑπὸ ἀναιμίας καὶ ἐπομένως ὑπὸ διαταράξεως ὡρισμένων τινῶν λειτουργειῶν τοῦ γυναικείου ὀργανισμοῦ. Ὡσαύτως παρουσιάζεται συχνότατα στομαχικὸς κατάρροος καὶ ἄλλα νοσήματα τοῦ στομάχου, ἔτι δὲ καὶ ραχῖτις. Ἡ διὰ τῆς ραπτομηχανῆς ἐργασία ἐπενεργεῖ βλαβερῶς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς θρέψεως τοῦ αἵματος, βλαβερωτάτη δὲ εἶνε πρὸ πάντων εἰς κορίτσια 14 ἕως 16 ἐτῶν.

*

Ἐν τῷ γαλλικῷ νομῷ Somme ὑπάρχει χωρίον τι, ὀνομαζόμενον ἁπλούστατα „V". Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει καὶ κινεζική τις πόλις ὀνομαζομένη ὡσαύτως „V". Ἰουδαϊκή τις πόλις ὀνομάζεται „A", τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα φέρει καὶ μικρός τις ποταμὸς ἐν Γαλλίᾳ. Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπάρχει μέρος τι παρὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν τῆς νήσου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται „Ξ".

*

Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς τῶν βοτανικῶν φύονται ἐπὶ τῆς γῆς περὶ τὰ 2,300 διάφορα φυτά, τὰ ὁποῖα παρέχουσιν ὠφέλειάν τινα εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ τούτων τὰ 1140 χρησιμοποιοῦνται εἰς ἰατρικοὺς ἢ παραπλησίους σκοπούς, 283 παρέχουσι φαγωσίμους καρποὺς καὶ σπόρους, 117 λαχανικά, 104 φαγωσίμους ρίζας καὶ βολβούς, 40 ἀνήκουσιν εἰς τὰ εἴδη τῶν στειρῶν, 21 παρέχουσι σάγον, 21 παρέχουσι ζάχαριν καὶ μέλι, 30 παχέα ἔλαια. Χρησιμεύουσι λοιπὸν 600 πραγματικὰ εἴδη φυτῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν νόθων εἰδῶν πρὸς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὀκτὼ εἴδη παρέχουσι κηρόν, 76 χρωματιστικὰς ὕλας, 16 ἅλατα τῆς νάτρου, 40 χρησιμεύουσιν πρὸς τροφὴν τῶν ζώων καὶ 200 χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους τεχνικοὺς καὶ βιομηχανικοὺς σκοπούς. Φύονται πρὸς τούτοις 350 εἴδη δηλητηριωδῶν φυτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 66 ἔχουσι ναρκωτικὴν δύναμιν.

*

Γερμανός τις φυσιοδίφης, ὅστις ἰσχάτως ἔκαμεν ἐμβριθεῖς ἐρεύνας ἐπὶ τῆς ἐργατικότητος τῶν μελισσῶν, εὗρεν ὅτι τὰ φίλεργα ταῦτα ζῷα, ὅπως συλλέξωσιν ἐν χιλιόγραμμον ζαχχάρεως, ἐκμυζῶσι 7,500,000 ἄνθη. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἀποδεικνύει τρανώτατα τὴν ὀρθότητα τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῆς φιλοπονίας τῶν μελισσῶν.

*

Ὡς ἐφευρέτης τοῦ μικροσκοπίου ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὁ Ὁλλανδὸς Κορνήλιος Drebbel, ὡς ἔτος δὲ τῆς ἐφευρέσεως τὸ 1621. Ἐσχάτως ὅμως ἀπέδειξεν ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Ὠνί ὅτι τὸ μικροσκόπιον ἐφεῦρεν ὁ μέγας Calilei ἐν ἔτει 1610.

*

Ἀπόφευγε πᾶσαν συναναστροφήν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἔχεις κακοδιαθεσίαν. Ἄλλως ὀφείλεις νὰ εἶσαι πάντοτε φαιδρὸς καὶ εὔθυμος εὑρισκόμενος μετ' ἄλλων εἰς ξένην συναναστροφήν. Εἶνε ἀπίστευτον πόσον τὸ τεθλιμμένον πρόσωπον παραμορφώνει τὸν ἄνθρωπον, καὶ πόσον ταχέως ἡ φαιδρότης καταπτᾷ τὰς καρδίας ὅλων τῶν παρευρισκομένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐκομίσθησαν ἰσχάτως ἐξ Ἑλλάδος σάπωνες πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίδου.

Τὸ προϊὸν τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐβραβεύθη εἰς ἁπάσας τὰς ἐκθέσεις, κατὰ τὴν τελευταίαν δ' ἐν Σικάγῳ ἔκθεσιν ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ--ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζῆς, συστήσας δι' ἁμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου. Αἱ ἅμαξαι τοῦ κ. Ἐμφιετζῆ διακρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεύτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Ι. Δημητρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΙΠΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνότατα!

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 20—23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10—11
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 24.
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
ὀκάν.

Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 16 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16—17 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὄξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὑπνοῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέττας καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»
Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΕΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V.
Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

I.

—Καὶ εἶδε ὁ Σεβαστιανὸς ἔτυχε καὶ πάλιν νὰ παρατηρήσῃ τοὺς αὐτοὺς ἐκείνους χωρικούς, περὶ ὧν εἶχε λάβῃ δόσεις τὴν παραμονήν. Μὴ δυνάμενος ν' ἀντιτρῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπῆρε τοὺς συντρόφους καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐξέτασεν τοῦ θείου, ἔχων νοῦν εἰς τὸν Μιγὲλ νὰ στέκηται τὸ, κατάδηλος δὲ τῆς ἀμάξης καὶ πλησίασε αὐτούς:

—Εὐχαριστῶ, τοὺς εἶπε, καλοὶ μου ἄνθρωποι διὰ τὴν πολιτικήν πληροφορίαν, ἣν τόσον ἐμπρόθυμοι μου ἐδώκατε χθές. Χάρις εἰς ὑμᾶς ἠδυνήθην νὰ δίδω χεῖρα ἐπὶ τοῦ λιχνεύτου θείου μου, ὃν ἐν φυσίτην ἐνηγκαλίσθην καὶ κλαίων ἐκ χαρᾶς ὡς τὸν ἀνήγγειλαν, καὶ ἀκούσατέ με προσεκτικῶς.

—Δέον, νὰ συντάξητε κατηγορητήριον ἔγγραφον ἐναντίον τοῦ δὸν Φραγκίσκου διὰ τὸ ἔγκλημα, ὅπερ διέπραξεν ἐναντίον ὑπηκόου τοῦ βασιλέως, ἐνῷ διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ τοῦ πλοίου «Καμοένα». Ἐννοεῖτε, ὅμως, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γείνῃ οὐδεὶς ἄλλος λόγος εἰς τὴν προανάκρισιν ἢ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς δίκης, εἰμὶ περὶ τοῦ φόνου μόνον. Αὕτη εἶνε ἡ θέλησίς μου, εἰς ἣν ὀφείλετε πάντες νὰ ὑποταχθῆτε.

—Κάλλιστα, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ μέγας καχελλάριος, ἡ Μεγαλειότης σας θέλει εἰσακουσθῆ.

—Πολὺ καλά, Δουξ, δύνασθε τώρα ν' ἀποσυρθῆτε.

Ὁ μέγας καχελλάριος προσέκλινε καὶ ὁ δὸν Ζουὰν, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀνῆκον σέβας, τὸν συνώδευσε μέχρι τῆς θύρας τοῦ θαλάμου του.

Μετά τινας στιγμὰς, ὁ θεράπων τοῦ βασιλέως ἀνήγγειλε τὸν δοῦκα δὲ Καλατράβα καὶ τὸν κόμητα δὲ Βανκονσέλλα.

—Ἂς ἐμφανισθῶσιν εἶπεν, ὁ βασιλεύς.

Ἀμφότεροι παρουσιάσθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ὁ βασιλεύς, ἐποίησεν εὐμενές τι κίνημα τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν κόμητα, καὶ ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὸν δοῦκα:

—Τὸ χρῆμα τέλος εἰσπράττεται;

—Τὸ καπνόχορτον, Μεγαλειότατε ἠδοκίμησε, ἀλλὰ τίποτε δὲν εἰσπράττεται.

(ἀκολουθεῖ.)

ὀλίγον. Ἴδετε τώρα, εὑρίσκεται ἐν τῷ βάθει τῆς ἀμάξης, μαινόμενος καὶ βλασφημῶν διότι ἐπιστρέφει τόσον ταχέως εἰς Λισβῶνα. Ἀλλ' ἀδιάφορον, τὸ σπουδαιότερον εἶνε νὰ μείνῃ πλέον ἡμῶν, καὶ νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ μᾶς ἀπορρίψῃ.

—Ἆ Θεέ μου, ἀνέκραξεν εἷς ἐκ τῶν χωρικῶν, ποίαν δύμην θλιβερὰν ἔχει σήμερον ὁ ἅγιος ἄνθρωπος, ὁ χθὲς τόσον ἄρρενα καὶ φαιδρὰ πηδήματα κάμνων.

—Οὐπδανέ, ἀνέκραξεν, ὁ ἄθλιος δεσματοπρόβατος, τολμᾷς νὰ εἴπῃς ὅτι ἔκαμνον χθὲς πηδήματα!

—Ὦ πτωχὲ ἄνθρωπε, πόσον εἶσαι ἀχάριστος! ἀνέκραξαν σχεδὸν πάντες οἱ χωρικοὶ ὁμοφώνως. Ἴδού εἶπε ποίαν εὐχαριστησιν λαμβάνομεν ἀπὸ ἄνθρωπον, ὅστις εἶνε παράφορον. Εἶτα δὲ στραφέντες πρὸς τὸν Σεβαστιανόν:

Ἀδιάφορον, αὐθέντα, ὁ θεὸς θὰ σᾶς εὐλογήσῃ διὰ τὸν κόπον τὸν ὁποῖον ἐκάματε πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ τρελλοῦ θείου σας.

—Ναί, ναί, ὁ θεὸς θὰ τὸν εὐλογήσῃ, ἄθλιε! τολμᾷτε νὰ προφέρητε ταύτην τὴν βλασφημίαν! ἀνέκραξεν ὁ δυστυχὴς Ἀμβρόσιος. Ἔξεδε λοιπὸν πάντες στέγη! δὲν εἶνε ἀνεψιός μου, ἀκούετε! δὲν εἶναι ὁ θεῖος του, δὲν εἶναι παράφορον, ὡς σᾶς λέγω, ἐννοεῖτε!

Θὰ σᾶς εἶπω περισσότερα πρὸς τοῦτο . . . . .

—Ἀλλ' ὁ ἀντιπρόσωπος ὑπαλλήλου, εἶχεν ἤδη ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὁ δὲ Μιγὲλ ἐφαπτόμενος τὴν ἡνιοχίαν του, ὥρτο νὰ τελευταῖα λόγια τοῦ ἀβλίτη ψευδοῦς Ἀδὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ῥθάσωσιν εἰς τὰς ἀκοὰς ἐκείνων, πρὸς οὓς ὡμίλει.

Τότε ἐπανέπεσεν ἐπὶ τοῦ καθίσματός του, κατηφὴς, μελαγχολικὸς, καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ προφέρῃ οὐδεμίαν λέξιν μέχρι τῆς Λισβῶνος. Μετ' ὀλίγον ὅμως, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἅμαξα εἰσέβαινεν εἰς τὸ προάστειον, παρεκάλεσε τὸν Σεβαστιανὸν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ πρωτοδικαστοῦ, προφασιζόμενος ὅτι εἶχε σπουδαίας ἀποκαλύψεις νὰ τῷ ἀνακοινώσῃ.

—Ἀδύνατον, ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Σεβαστιανός. Πρέπει νὰ σᾶς ὁδηγήσω, εἰς τὴν εἰρκτὴν τῶν ἀνακτόρων, ἔνθα εὑρίσκεται ὁ ἔντιμος ὑμῶν συνάδελφος Θωμᾶ Σιλβα.

—Εἰς τὴν εἰρκτὴν τῶν ἀνακτόρων! ἐψιθύρισε θλιβερῶς ὁ πρώην ἡγούμενος, εἶμαι χαμένος!

—Μετὰ τινα λεπτὰ, ἐκεῖνος ὅστις ἐπὶ εἰκοστετραετίαν ὥρας διετέλεσε ὑπὸ τὸ ὄνομα Βερνάρδος Μοντεζὰ, καὶ ἡγούμενος τοῦ βασιλικοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀτοχῆς, εὑρίσκετο κεκλεισμένος εἰς ἓν τῶν σκοτεινοτέρων δωματίων τῆς εἰρκτῆς τῶν ἀνακτόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν γνωστοποίησιν του, ὁ δὸν Ζουὰν ἐκάλεσε πλησίον του τὸν μέγαν καχελλάριον, ἵνα συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἐγκληματικῆς δίκης.

—Ἐτελέσθητε, Δουξ, εἶπεν αὐτῷ εὐμενῶς ἔχων